

Излиза три пъти въ седмицата

всѣки:

Вторникъ, Четвъртъкъ
и Събота.

ЦѢНА:

За година 20 лева сребърни
„ шестъ месецъ 12 лева ср
„ три „ 7 „ „
Единъ брой 20 стотинки.

СЛАВЯНИНЪ

ПОЛИТИЧЕСКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Сичко което се отнася до вѣстника

надписна се направо до

Т. Х. Станчевъ въ Русчукъ.

Неплатени писма не се приематъ
Ръководни писма се негиздатъ.

За Обявления се заплаща:

За всеки редъ прѣвъ пята 20 ст.
За „ вторий „ 10 ст.

КЪМЪ НАШИТЪ АБОНАТИ.

Съ настоящия брой „Славянинъ“ свършва благополучно и петата си година постояннѣ и непромѣнливъ въ програмата си и принципа, когото е защищавалъ. Съ единственната помощъ на своитѣ абонати, „Славянинъ“, като е можалъ да се удържи и съществува цѣли петъ години, ние се надѣваме, че тези съжитѣ г-да патристи, които съ го подкрепяли, нѣма оставятъ да пропадне „Славянинъ“, който единъ най старъ вѣстникъ въ княжеството. Ние рассчитаме да имаме за идущата година повече абонати, по-много корресонденции, за да можемъ да го издаваме съ същата рѣдovitостъ и точностъ, съ които въ разстояние на петъ години сме се отличавали. „Славянинъ“ е билъ чистъ народенъ органъ; той е приеманъ и въ най далечнитѣ мѣста и въ проститѣ колиби; той е защищавалъ народнитѣ интереси, свобода и права; той е бранилъ онеправданитѣ; той е осъждавалъ неправдитѣ и произволитѣ; той са е борилъ противъ вътрѣшнитѣ народни врагове; той е билъ независимъ, за това си е и спечелилъ хубаво имѣ въ народа. Ние ще се потрудимъ да запазимъ за винаги честта и хубавото имѣ на вѣстника си, ще оставемъ и за напредъ непоколебими въ защитата на народнитѣ права, нѣ за да имаме успѣхъ въ трудното си занимание и обѣщание, ние молимъ честнитѣ синове на България и приятелитѣ на народната ни журналистика, да ни притекатъ на помощъ, като се запишатъ за абонати на вѣстника. Безъ тая помощъ, ние сме безсилни и за „Славянинъ“ нѣма животъ.

Надѣваме са, че по-близкитѣ ни приятели, ще се потрудятъ да ни запишатъ нови абонати въ мѣстото гдѣто живѣятъ, съ което ще ни задлъжатъ твърдѣ много, и принесатъ значителна поддръжка.

Както извѣстихме, „Славянинъ“ и за напредъ ще излиза пакъ три пѣти въ седмицата и съ същата цѣна ще се дава на абонатитѣ.

Ония г-да, които съ заплатили нѣщо по-вѣче за V-та година, прѣвъ идущата ще имъ испращаме колкото броеве имъ са слѣдватъ, за да имъ са отдѣлимъ.

Като свършваме годината, ние сърдечно благодаримъ на сички ония г-да, които съ получавали вѣстника ни, като ги молимъ да подновятъ абонамента си и за идущата година.

Слѣдъ вѣколко дни дано бъдемъ честити, да поздравимъ повитѣ си абонати съ I-вия брой отъ шестата година на „Славянинъ“.

Редакцията.

Руссе, 6 Юлий 1884 год

Още не успѣхме да дочакаме смъртта на умразния превратъ и да вкусимъ отъ послѣднитѣ му горчивини, оцаставихме се да видимъ публично опозоренъ компромиса, онова незаконно-рождено дѣте на държавния ударъ. Прѣди още да настане епохата на измѣнничеството, прѣди още да се вкорени то въ сферата на нашата либерална партия, намѣриха се хора честни, хора патриоти, изъ срѣдата на народа, да защитятъ правата му — Конституцията и да ударятъ наѣсеница на измѣнничитѣ, подлицитѣ и похителитѣ на нашата свобода.

Съ избираието бюрото на Народното Събрание, народнитѣ представители тържественно доказватъ, че народа желае, цѣто нашата млада държавица да бѣде поставена на прогрессивна и честна почва и обстановка, които да гарантиратъ здравостта на нашитѣ финансии, вътрѣшна и външна политики, правда и законностъ; съ една рѣчь, цѣлия господарственъ строй. Било е врѣме когато отдѣлни лица съ се ползувале съ тѣзи здравостъ и съ ржководилъ сами правителствената машина; нѣтъiban врѣмена се изминаха. Днесъ отдѣлнитѣ лица съ проста единица, а цѣлото, т. е. Народното Събрание — волята народна е здравостта, гаранцията и ковчегътъ, къдѣто се съхраняватъ свободата и правата на единъ народъ. Ето защо кумирътъ Цанковъ снеса отъ висотата на нѣговото положение онѣвъ съжитѣ ржци, които днесъ тѣи немилостиво и позорно и заслужено го събориха и поставиха въ сегашното му мизерно състояние, слѣдъ като се отклони отъ народа, и съдружи съ консерваторитѣ.

Колкото признателенъ е единъ народъ къмъ тѣзи, които го обичатъ, подпалнитѣ нѣговитѣ нужди и изпълняватъ нѣговата воля, толкова по-жестокъ и немилостивъ е той когато го изневеряватъ, превѣрѣватъ и поставятъ въ жертва нѣговитѣ права и свобода при частнитѣ вигоди.

Лъжката не е политика. Нашия народъ глѣда на дѣлата, а не на обѣщанията. Обѣщанието е предгозора, нѣ не и дѣлото. Поставенъ подъ глумавия патискъ на безоройнитѣ обѣщания и впоследствие — единъ рѣдъ беззакония и незачитание народната воля, нашия народъ, чрѣвъ своитѣ представители въ Търново, бѣжекаво съкруши твърдоглавието на едни, необуздаността на други, беззаконнитѣ дѣствия на трети; ограничи немилостивото распиляване на народния грудъ и потъ и пр. и пр.

Що се отнася до прибѣрзанитѣ обвинения за състава на новия Кабинетъ, че лицата които го съставляли биле хора никакъ

или малко запознати съ вътрѣшната наша и външна политика, по причина, че повечето отъ тѣхъ не съ биле никакъ министри, ний ще кажемъ, че туй е преждеврѣменно и безмисленно обвинение. Лицата, които съставляваха послѣдния кабинетъ на Гамбета, бѣхъ хора туку-що излѣзли изъ университета, нѣ туй не може да служи за достаточенъ фактъ, че тѣ не съ имали венчикитѣ качества на министри, а отъ друга страна, повечето отъ тѣзи Гамбетови другари, послѣ смъртта му, достойно занимаватъ министерскитѣ постове и днесъ. Тѣи глѣдаме ний на новия кабинетъ, тѣи трѣбва да глѣда вѣжкий, който има прѣдъ видъ послѣдната мода — измѣнничеството, введено у насъ отъ „бѣло власи старци“, „свѣтци“ и всевъзможни идоли.

Като свършваме тѣзи си статии, ний ще напомнимъ още веднѣжъ, че първата работа, която очакваме отъ настоящето Каравелово министерство е: ликвидиранието на Министерството на Общитѣ Сгради и Кодификационната комиссия. При ликвидиранието на Министерството на Общитѣ Сгради, ще се има възможността да се откриятъ всичкитѣ станами отъ преврата насамъ кражби и злоупотрѣблениа на народната хазна, откриванието поименно участницитѣ въ тѣзи кражби, предаванието имъ на съдъ, секвестриранието на тѣхнитѣ имущества и здравето упазване хазната отъ подобни случаи. Намъ е драго да глѣдаме на чело на новия кабинетъ г. Каравелова, честността на когото нито консерваторитѣ можтъ да оспорятъ, че ще стане да открива такива крупни злоупотрѣблениа, каквито ги има въ Министерството на Общитѣ Сгради. Отъ пактица, желѣзници, безусловни фондове, укази безъ номери и необнародвани, ний ще имаме възможностъ да испитаме честността на нашитѣ quasi либерали — компромисни. Много било, малко останало; ще доживѣемъ и ще видимъ.

Нека не бързатъ хлангата докторчета около „Срѣдець“ и тѣхния изворъ ще се закрие; субидийката скоро ще се прекрати и тогазъ нека издаватъ вѣстникъ съ свои пари, че да видѣтъ съ кого е народа.

!!!

Ний мислихме, че поне поразителната несполука на измѣнническата партия, която претърпя въ Търновското Народно Събрание, органътъ и „Срѣдець“ ще си посябере малко ума въ главата и ще бѣде малко по снисходителенъ къмъ истината и по предпазливъ отъ лъжката. Невъздържаността и лъжитѣ произ-

лѣзли отъ фиаското, което претърпяха въ Събранието, никакъ рано е редакторитѣ на тоя листъ да окачатъ на народнитѣ представители епитетитѣ: „папагали“, „бѣлодрешковци“ и други още обидителни и неприлични за единъ честенъ чловѣкъ думи (вижъ „Срѣдець“, 31 брой, българскиятъ отдѣлъ). Злопастнитѣ доволни! Мжжѣтъ се да ги наричатъ либерали, а отъ друга страна, народнитѣ представители, хората, които повикаха да имъ некажатъ доврѣие, да осигоратъ министерскитѣ имъ постове, безъ да се червятъ, наричатъ ги „парлатани“ и врагове на нашата свобода. Ний много хубаво помнимъ недавнатитѣ хвалби и увѣрения на в. „Срѣдець“, че болшинството въ Народното Събрание е било на измѣнническата партия и че народнитѣ представители, съдимъ по достоинството имъ, ще съумѣятъ да поставятъ неизмѣнничеството на г. Цанкова погорѣ отъ клеветитѣ на малцината демагози и революционисти. Ний не сме забравиле тѣхнитѣ глумави въсклицания, че по тоя начинъ ще можтъ да управляватъ, везирскимъ образомъ, нашето княжество, че тѣ ще направятъ нѣщо повече отъ гнуснитѣ клевети, лжки и инсинуации, единственнитѣ срѣдства, които противопоставяха на своитѣ противници, само и само да имъ навиятъ и да не имъ дадатъ възможностъ да съществуватъ.

А сега? Като видѣха, че тѣ съ се хванали за краката на една популярна жаба, да преплуватъ Атлантическия океанъ, мжчпо имъ се вижда да се опростятъ съ своето въображаемо болшинство. Провидѣнието за измѣнническото болшинство въ камарата се е разутворило (по фразиологията на в. „Срѣдець“) съ двѣ сладки думи на демагога Каравелова. Послѣ туй самопризнание, ний мислимъ, че в. „Срѣдець“ подобрѣ би сторилъ да потъгне и се незадаване вече.

На друго мѣсто в. „Срѣдець“ си противорѣчи. Той казва, че болшинството на недоволнитѣ е било утворено, защото консерваторитѣ съ глумавали въ полза на г. Каравелова. Вижъ му ума! А бе, ний мислите, че Търново е горѣ въ обидитѣ, та сте слѣднали да приказвате и бѣрбите за всевъзможни глумости и крилати лжки.

Какъ тѣи скоро забравихте компромиса, когото направихте съ консерваторитѣ? Какъ тѣи скоро желаете да изгладите изъ паметта си сладкитѣ думи и другарство, които имахте съ крадцитѣ на народната хазна? Понѣзай казни и опозорени отъ цѣлъ свѣтъ личности, въ чи слото на които и ний влизате вече, некате да поставите на равно

съ честнитъ хора—съ едно цѣло Народно Сѣбрание. Нѣмате срамъ! Балансътъ за отдѣлното число на всяка една фракция е на яве. Числото на представителитъ, които сж гласувале въ полза на измѣнителската партия едва е достигнало 40 души, а това на консерваторитъ—не повѣче отъ 16—17 души, всичко: 56—57 цанковисти и консерватори и 7—8 души имало е отъ либералитъ, които по недоумѣние отъ послѣднитъ интриги на „стареца“, гласувале сж въ полза на Цанкова, а всичко: 65—66 д. т. е. толкова колкото и се явиха противъ кандидатура на г. Каравелова. Че консерваторитъ сж гласувале за Цанковската партия показва и rendez-vous то на г. Сарафова съ консерватора Начевича въ Букурещъ нѣколко дена преди откриванieto на Народното Сѣбрание.

И послѣ туй, чловѣкъ бѣ трѣбвало да има медно чело, кирлива съвѣсть и заслужено да притѣжава епитета „учени неспособности“, че да се рѣши да се яви тѣй неомитъ и тѣй безобразно предъ българската публика както е направилъ в „Срѣдецъ“. Сладкитъ думи, честността и патриотизма на народнитъ представители и на г. Каравелова, тѣй успѣшно се сражиха съ глупавитъ агитации и беззаконнитъ дѣйствия на г. Цанкова и неговитъ другари и народа има право днесъ да тържествува.

ДО КЪДЪ СМЕ ОТИШЛЕ

Ний сме казвали и другий пътъ, че религията въ народа ни отъ день на день отпада. Ако възвемъ въ една Българска черкова, прѣди всичко ще забѣлжимъ, че сме се отклонили отъ посѣщенieto на Божий храмове и то отъ 1877 г. до днесъ; защото се понахулузихме и не ходиме поне въ седмицата веднѣжъ въ домътъ на общата ни молитва—Божий храмъ. Съвсѣмъ други бѣхж нашитъ Българи въ религиозно отношение прѣди освобождението ни; тогачъ черковитъ на всѣкъдѣ изъ България въ всѣка недѣля или други празници, бѣхж препълнени съ хора, особено въ врѣмето на ужаснитъ възстания, нашите Българи се събирахж да отправятъ молитви къмъ Бога за да ги заварди отъ немилостивитъ наши врагове, които бѣхж обрнали злочестото ни отечество на Българска Голгота. Нѣ отъ тогачъ до днесъ, слава Богу, ний сме свободни жители; нѣма да ни застрашава вече свирѣпийтъ турчинъ Еминъ-а, нѣма да се боимъ отъ ненаситний на гивурска кръвь Фазалъ-папа, за да се молимъ Богу, всичкото ни щастие, колкото за сега, е въ насъ. Заради туй ний се показваме хладнокрѣвни къмъ туй свято мѣсто, отъ което се просѣжтъ нашитъ земни блага. Друго едно ново нѣщо се е вмѣстало въ насъ, щото щомъ се исече второ Евангелие или мене пряношъ, колкото хора и да има въ Черкова, сичкитъ почти излѣзватъ и отиватъ да си прекаратъ врѣмето въ кафенетата или въ дюкениитъ; на отпускъ

ако поканенъ останалитъ черковници въ училището да имъ прочетенъ нѣщо отъ вѣстникъ или отъ друга нѣкоя полѣзна книга, за жалостъ ни единъ нѣма да те послѣдва, защото училището отъ скоро врѣме е станало за очитъ на възрастнитъ хора предметъ на призрачье. Зураитъ, тѣлжитъ, цигуакитъ, крамолитъ и венчки мудепки крескания сж единственитъ любими и забавни нѣща на повѣчето наши Българи, които щомъ чуятъ, ако и да сж въ Божий храмъ, тогъ-часъ излѣзватъ. Нѣколко пкти се чува утрѣнито празнично кѣнало и призовава всѣкого Християнина на Богомолие, на което по нѣкои страни въ България икакъ не даватъ внимание, нѣ ако затумка нѣкой поистерпенъ цигански тѣпанъ придруженъ съ неприятното свиряние на зурага, изведнажъ ще се събержтъ венчки прѣдъ дюкениитъ и ще прекаратъ сезона си съ забави и увеселения; това е една извѣстна истинна, която е забѣлжалъ почти всѣкий човѣкъ. Що му трѣбватъ за такъвъ народъ черкова, училище и вѣстници, които никога нѣма да го задоволятъ тѣй, както—различнитъ игри и движения на циганскитъ въ пѣстро-облѣчени и съ дзюлове на прѣсти къчещи, съ боядисанитъ лица акабази, които твърдѣ много преизобилуватъ въ мѣстнитъ селеки еборове, за да извадятъ изъ карманитъ ни излешнитъ ни парици, които не сме предпочели да дѣдемъ за запаляние една свѣцида, или за спомагане да си възвемъ единъ вѣстникъ, който ще ни носи 2—3 пкти новини въ седмицата. До скоро въ нѣкои села не се приемаше и „Държаненъ Вѣстникъ“, макаръ и да бѣше задължило Правителството да го приема всѣка община, нѣ може и днесъ да се намѣрватъ нѣкои села да го не приематъ. Тукъ-тамъ въ по-големитъ села се срѣща в „Славянинъ“, който се е популаралъ отъ 5 годишното си издание и най-вече, защото е билъ безпристрастенъ и защитавалъ народнитъ ни правдини гарантирани отъ Конституцията; другитъ по-вече вѣстници издавани до днесъ въ Княжеството ни, се имаатъ по-вече партизанска цѣль (за кокалъ) и населението е показвало къмъ тѣхъ голѣмо отвращение, защото редакторитъ имъ са се възползвали и вземали годишната си плата изведнажъ, а слѣдъ 2, 3 мѣсеца се спиратъ и парите за цѣли годишни течения са отивали туй за туй, което твърдѣ скоро личава народа ни отъ вѣстници безъ които ний много врѣме ще ходимъ изъ мракътъ на съвременността и не ще да знаемъ нищо отъ вървѣжа на нашитъ работи, най-много въ политическо и литературно отношение. Ний изгубваме отъ день на день опита къмъ венчко, което въ единъ тържественъ день трѣба да ни покаже прѣдъ лицето на образованитъ свѣтъ за хора съ славно минало и достойни за свобода и просвѣщение.

Н. А. Бисевъ.

ДОПИСКИ.

Вратца 30 й юний 1884 год.

Гне Редакторе!

Както е вѣче вѣстие, нашитъ нѣколцина тукашни глупи консерватори, употребиха най ниски и осѣдителни срѣства за да развалитъ изборитъ, който ставаше на 2 й тогъ. Съ камане, съ дърва и нѣй послѣ съ леворере по улицитъ, побиха нѣколцина граждани и селени, които имъ излѣзеха на срѣща, само и само изборитъ да развалитъ. Постоянството обаче на повѣче отъ 1000 души избиратели които съвѣстно умѣха да бранятъ правата си, ги съкруши, съкруши нѣколцина тѣзи глупци и имъ даде да разбержтъ, че не буйството и злодѣйството, сж съ които трѣба да си служатъ партиитъ при изборната борба въ настоящия вѣкъ, а скромното благородие и постоянство на дѣятелиитъ и на тѣхнитъ съмисленници, благородие, което зимано винаги за начало отъ либералната партия, върѣки сичкитъ буйства и гърмеже, не позволи нито избирателитъ да разгонитъ, нито бюрото да растурятъ, нито пъкъ урнитъ да грабнатъ. Слѣдъ тѣзи имъ несполука, съ сичкитъ тѣзи мизерни срѣдства, нѣколцина тукашни испѣдени сѣдни и чиновници, прибѣгнаха до други срѣдства; тѣ написали махзаръ противъ рѣдността на тукашнитъ избори и по единъ калпазански начинъ, по тѣмнитъ юшета на градъ и окръга, го подписвали и подпечатвали; по калпазански начинъ казахъ, защото его какво ми се събѣщи отъ вѣрно мѣсто, за подписването на този махзаръ: тукъ въ градъ се зедали подисатъ на около сто души отъ бакалскитъ еснафъ, и то подъ прѣлогъ, че ужъ се подисватъ на завѣсние за да молятъ отгѣнение на закона за уничтожение на неуроботенитъ опинки (царвуле); а въ окръга, тѣ са играли роли още по фалшиви; тѣ са утѣли въ едно село, намѣрвали са мѣта и слѣдъ като го зарадвали съ нѣщо отъ една страѣа, а отъ друга служили си съ свирката която свирѣха въ прѣврата; либералитъ не искатъ княза и пр. заставявали сж го да подисне имената на сичкитъ селяне, които по онова врѣме били, кой на нивата си, кой при козитъ си и т. н. и, и най послѣ мѣта подисвалъ и подпечатвалъ махзара имъ и то безъ знаието на обществото.

Научени за това, мнозина отъ избиратели тѣ (лицата които се гласоподавали и знаятъ дѣйствителността на избора), почнаха страшно да роптаатъ; „какъ може това? ние да избираме по единъ законенъ начинъ, а хора съ калпазански срѣдства да искатъ касирането на този изборъ? Усмыслили да не би нѣкакъ събрането да даде нѣкакво значение на махзара имъ, то, както гражданиитъ, така и селнитъ направиха контра заявление до народното събрание и го подисаха само отъ избиратели, които се упражнявали правата си на 3 й тогъ, слѣдъ което го и испроведиха по принадлежността.

Испроваждамъ ви при това и заявлението, което подисахж повѣче отъ 1000 души избиратели и испроведихж до Народното събрание въ Търново.

До Господина Предсѣдателя на IV Обикновено Народно събрание.

ЗАЯВЛЕНИЕ.

Господине Предсѣдателю,

Ние долѣподписанитъ граждани отъ градъ Вратца и отъ окръжieto въ послѣдвез врѣме се научихме, че нѣкои лица отъ градъ подисвали протестъ до Високоуважаемото IV обикновено народно събрание противъ станалитъ въ градъ ни избори. Лицата, които сж се завзели съ тази работа, сж хора, които съ оцананото си минало, съ нечовѣкитъ си постѣжни, отдавно се заслужили; умразата на цѣлото почти население на г. Вратца и на окръга му, и ние, правото, ако това можеше да се прокара токо тѣй, никоги не бихме поискали да правимъ нѣкакви противодѣйствия на калнитъ имъ дѣла, съ които се тѣ постоянно занимаватъ; нѣ необходимостта тоя пътъ изисква отъ насъ съвсѣмъ друго: ние считаме за своя свята длъжностъ да станеме сички задружно и да заявимъ гдѣто трѣба, че сичко това, което тия почтаеми господа искатъ да представатъ на представителитъ на народа—Народното събрание, е фалшиво и лишено отъ сѣкаква основа, че то не е ни най малко чувствено и желанно на населението, което тѣ така самозванно притчатъ да прѣдставяватъ.—Това е, Господине Предсѣдателю,

цѣльта на това ни покорно заявление, и ние ще се погрижимъ да ви изложимъ въ нѣго на кѣсо сичко онова, което спорѣтъ насъ, е вуждно за да се очертае прѣдъ народното събрание сѣщивския характеръ, когато сж имали изборитъ у насъ.

На 3 й юний т. г. сички ние, които подисваме настоящето, бѣхме въ Вратца, и въ дворѣтъ на общинското управление, като започнахме часа отъ осемъ заранѣта, избрахме си спорѣтъ закона бюро и пристѣпихме да подаваме бюлетениитъ си Кляво правѣха тогачъ господата, които сж се задрѣтали днесъ да мяматъ мъртото население и да го вратъ да протестира безсмысленно изборитъ съвсѣмъ законно станалитъ избори? Тѣ, безъ да се посвѣнжтъ ни най малко, тичаха като побѣвели по сичкитъ краища на градъ да подкупуватъ свѣтските пияници и нехранимайковци, да ги изопийзватъ както трѣба и да ги прѣдвождатъ да нападатъ на насъ избирателитъ, и то защо?—Защото не поше да ни трѣбне окоето отъ заплашванята имъ, та да избереме въ бюрото тѣхви лица и да ги оставимъ да вилнеятъ свободно измѣжду ни и да ни газятъ както щѣтъ! Тѣ бѣнеха, показваха звѣрчина какъто по голѣма неможъ и да бѣде, трошиха ни по улицитъ главитъ съ камане, гърмѣха върху ни съ пуши и резолвере, биха, прибиха нѣкои отъ насъ.—но волята имъ не може да бѣде: ния сички, като единъ чловѣкъ остояхме ягката противъ сичката имъ звѣрчина, бранихме съ достоинство правата си, борихме се благородно и извѣрчихме онова, което ни диктуваше—не усунватъ и куршуметъ на една шѣпа пияни нехранимайковци, а онова, къмъ което ни тичахъ собствената ни чиста и свободна съвѣсть; ние показахме на тиято нѣколцина, които прѣзираше цѣлиятъ народъ, че врѣмето, когато пеунватъ и произвола имъ управявахъ, нашата съвѣсть, тогачъ загадена подъ нихнитъ кални нѣсе,—е вѣче минало, че нашата воля е воля свободна, че нахити сичкитъ си е вѣче прѣживѣлъ вѣка!—Его кой е камѣа, който ги е така силно тунвалъ по сърдцето; това е, което ги кара да си держтъ опиячатъ и да възставатъ противъ сичката рѣдността на изборитъ и да викатъ, че народната воля била погасена! Като че ли можъ на шестъ души и педолина човѣци съ черно минало да се прикачи името народъ!

Послѣдното срѣдство къмъ което прибѣгватъ тия господа е махзара до народното събрание. Тѣ тичатъ изъ тѣмнитъ кѣглета на окръга, събиратъ хора, които не сж видѣли оградата на избора, които не сж пришедствували никакъ при изборитъ и ги каратъ да подисватъ протестъ противъ изборитъ като лѣжатъ и убеждаватъ че избранитъ отъ ние депутати, отивали-биле депутатитъ да испѣдатъ княза изъ София! Та бѣре веднѣжъ тия хора немощна ли да си послужатъ безъ лѣжа? Но ние мислиме за съвсѣмъ излично да се досѣгаме до такъваго безобразия лѣжи; ще се спрѣме само на това, което тѣхна милостъ зиматъ, като мотивъ за да искатъ касирането на изборитъ. Тѣ поддържатъ, че изборитъ въ Вратца не биле станали, защото избирателитъ ужъ не биле утишли да гласоподаватъ; педесетъ и шестъ души либерали, извазатъ тѣ, сж събрали въ общинското управление изнасяли повѣче отъ 1000 души избиратели отъ народната консервативна партия, избрали си бюро противъ съгласието на болшинството и пристѣпиха да гласоподаватъ! Молиме ви са, господине Предсѣдателю, помислете си: възможно ли е педесетъ шестъ души (на нека бѣдагъ и 200) да си прокаратъ волята противъ болшинството отъ 1500 души, да изнасялжъ това болшинство, да не дадѣтъ да ся избератъ отъ него повече отъ тройца за въ бюрото, да устоятъ тия 50—60 души цѣли осемъ часа противъ каманете, сонитъ и крушуматъ на хилядо и петстотинтѣхъ душа болшинство, и можѣтъ ли най послѣ тия 50—60 души да се превърнатъ на повече отъ 1200 души избиратели, както го показватъ книжата на бюрото? та слава Богу, не живѣме въ баснословния вѣкъ! ако тия нѣколцина човѣци, (които въ сѣщностъ съставляваха по малко отъ шестата частъ на избирателитъ, която гласоподаваха), съставляваха болшинството, то защо това болшинство не достоя ягко, какъто нека да се покажъ съ цифри, защо, мимо тия 50—60 души либерали, не устоя да прокара законно щѣпането си, ами предпечете да се махне изъ купа на избирателитъ и отиде да подкупува шайки за да нападатъ на бюрото, на избирателитъ? защото болшинството било тѣхно!? колко чудно нѣ-

що! една нищо и никаква кривача либерали, сръбца камане, сопи, крушумя, да противостоп на болшинство отъ 1500 души консерватори!

Ако има отъ бюрото нищо испуснато въ реда на избриване, това е отлагането на избриване бюлетинитъ; и това е направено; не че сме били 50—60 души, както ни избривають, не че ни трепва отово отъ многобройността на вѣкои си консерватори, а по тѣзи еднотвѣрныя приязни, че ние не бѣхме толкова глупи, щото да оставяме бюрото да се излата на кушуматъ на една пияна тѣлапа. Книжата на бюрото етогъ, и почтаемото народно събрание ще види въ тяхъ, че бюрото, подиръ като се е събрало подаваемото на бюлетинитъ, по нѣго аванието на сичкиятъ избиратели, по настояванieto на насъ делоподписавитъ, е огложило избриванieto на гласовѣтъ за идущий день, до като изтривають и се разиджътъ циницитъ, които гъреха върху ви. Това е вѣщо, безъ което, споредъ обстоятелствата неможеше да се замине; а че въ избриването законъ нѣма членъ, нѣма основание за такъвъ вѣщо, то е отъ туй, че това е случай отъ оная, които неможатъ да се предвидятъ въ закона. Да се кассиратъ избривитъ отъ насъ прѣдставителя насъ незнаемъ какво би значило такъво вѣщо; най лесното е туй, че въ такъвъ случай почтаемото народно събрание вѣдно ще поддръжи оноа, което искатъ да ни докажатъ тия наши нѣколцина пакосници; че една пияна, бѣсна тѣлапа съ викове, съ злодѣйствата си ще бѣде виваги въ сѣстоанне да расписва законнитъ избори на избиратели отъ цѣло окръжие, и това е толкова пагубно, че хора като тия съставляють въ отечеството ни цѣла фракция. Така е г. не Предѣлтелю. Ако би искали ние да правимъ нарушение на избривания законъ, ние можехме да отстранимъ тѣзи нередовности три крачки сръбца тия нехранамайковци и рѣдътъ би се завардилъ; нѣ ние не бѣхме събрани да се биемъ и да се трѣпемъ, а да избираме мирно, тихо по рѣда показанъ въ закона — прѣдставители за Народно Събрание, и именно желанието да упрямимъ по благородно правата, които ни дава закона, като на Български граждани, именно това ни накарва да направимъ това послушане. — Господине Предѣлтелю, както виждате отъ горѣизложеното, за кассиранието на избривитъ отъ насъ прѣдставител не еществува никаква повод. Сичко това, което ви излага въ настоящето, е вѣщо за което може да свидетелствува сѣки единъ отъ насъ отдѣлно, вѣщо, на което всички сме били очевидци; мѣжду подписавитъ нѣма нито единъ, който да не е присѣствувалъ на избора, когато на онаки, лицата която сѣ подписали противния махъръ, както сломънахме и по горѣ, не сѣ ни видѣли мѣстото дѣто ставаха изборитъ, и сѣ това ние мислимъ сѣ изгубили, сѣко право да протестиратъ избора, въ когото не сѣ зима участие. Възъ основание на това и на всичко горѣизложено, ние най покорно молиме високопочтаемото Народно Събрание да не обръща никакво внимание на фавшавий протѣста на сломънатитъ нѣколцина, да го остави безъ послѣдствие и да признае рѣдъността на ставанитъ на 3 ий Юний избори въ г. Вратца: да се удовлетвори гъ лицата, които сѣ упрямива най противозаконни сръдства за да побъркатъ изборитъ—ше бѣждъ голѣма подигравка, не само за насъ, които сме упрямива по единъ законенъ и благороденъ начинъ правата си като граждани, нѣ ще се подиграе сѣ това и самия избирателенъ законъ по когото сме са ръководили.

Като сме увѣрени, че високопочтаемото Народно Събрание ще обрне благосклонно внимание на покорейшото ни заявлене.

Сме сѣ най дълбоко почитание

Вратца, 1884 год. Юний 30 день.

(Слѣдватъ подписитъ и печатитъ на общинитъ).

Търново 4 юлий 1884.

Г-не Редакторе!

Свѣдѣ свѣршаванieto на испититъ, както на Търновската мѣж. гимназия «св. Кирилъ» тѣй и на правителствената дѣвическа гимназия, акта и на дѣтѣ учебна завѣдениа тържественно се извърши на 1 юлий.

Негово Высочество благоволи да посети правител. дѣвическа гимназия, и присѣствувалъ на раздаванieto на свѣдѣствата на V класъ. Негово Высочество въздржавъ отъ добрия успѣхъ на дѣвчицитъ отъ V класъ,

благоволилъ да награди три ученички съ медалионя съ златия лансове, а именно на Венера Илиева, Евросина Павлова и Евгения Гешѣва на възраст по 16 години, които свѣршаватъ тѣзи година V класъ.

Прѣди извършаванieto на акта въ мѣжката гимназия «св. Кирилъ» Негово Высочество преосвѣщенство г. Климентъ Търновски митрополитъ, който е и прѣдѣлтелъ на епитропията на тѣзи гимназия, произнесе едно пастирско назидателно слово прѣдъ присѣствующата публика.

Сдържанieto на рѣчъта бѣше горѣ долу слѣдующето:

Обесия причината на това учалищно тържество, разви благородната цѣль на великитъ патриоти, които съ своето пожертвуване, каква полза се желали да принесетъ на търновското младо поколение въ учебно оцшош-ние. Поддръжанieto на тѣзи гимназия дължи на побойнитъ пожертвователи, Кфилора които първи сѣ положили краегѣленъ камикъ за основанieto на тѣзи гимназия. Показа на г. да търновски граждани, че сѣ длъжни да поддръжаватъ по този благороденъ примѣръ на тѣзи благодѣтели, ако искатъ да видятъ училищата си единъ день въ града въ едно цѣлтуше сѣстоанне. Днесъ е въ кѣтъ на прогресса, къмъ просвѣщенieto, безъ което нашия народъ нѣма надежда за своя добра оцшош-ность и народно величие. Разсели на г. търновски граждани ходитъ на учебното дѣло презъ настоящата учебна година и пр. Слѣдъ рѣчъта г. Директоръ на гимназията почна четението на акта, въ присѣстванieto на многобройна публика и въ присѣстванieto на г. министритъ.

Слѣдъ свѣршаванieto на акта, дадо Славейковъ сѣдия старецъ и бившый много година народенъ учителъ, а сега министръ на вътрѣшнитъ дѣла, произнесе една доста назидателна рѣчь къмъ всички ученици събрани въ училищата зала. Каза имъ, че ако искатъ да получаватъ добри училищни свѣдѣтельства, трѣбва редовно да посещаватъ училището, да се занимаватъ ревностно и дѣятелно въ учебната си работа. Описа прогреса на науката въ разстояние на 50 год. особено въ г. Търново. Разказа доста наивно какви сѣ били школите въ Търново прѣди 50 год. когато е билъ той ученикъ въ г. Търново. Въ оноа време имало отъ всичкий градъ само 80 ученици, и то по сѣщавали едно гринко училище, и въ това време имало единъ дѣскалъ българ. когото наричали, кучия дѣскалъ, който се броялъ за най ученъ човѣкъ, а днесъ глѣдаемъ само въ тѣзи гимназия 340 ученици съ искуството на градскитъ първоначални училища. Каза още и това дѣдо Славейковъ, че г. Търново е доста отпадналъ въ търговско отношение, но повдиганieto му зависи отъ младото поколение, което ще се снабди съ добри знания, и сѣ добритъ си знания ще повдигне своя градъ. И ще го доведе въ цѣлтуше сѣстоанне, безъ знания нема на дѣда за повдиганieto му.

Имаше позволение по рисуванieto на ученицитъ отъ всичкий петъ класове, но нѣ много привлече сериозното внимание, както на търновскитъ граждани, тѣй и на страннитъ посетители рисуванieto на IV и V класъ. Сѣки единъ похваляващъ учителя г. Оресинъ по рисуванieto, родомъ чехъ, за неговата способность и дѣятелность по това изашно дѣло.

Негово Высочество, като излѣзе отъ правител. дѣвическа гимназия, благоволи да посети и втора пѣтъ мѣжката гимназия, която благоволи да посети и на 4 ий априлий придруженъ отъ своята свята и отъ г. министритъ, и отъ Тър. митрополитъ посети рисуванцията, въ която бѣше изложено рисуванieto. Казвали способността на учителя и ревността на ученицитъ къмъ това и зацно искусство.

Училищитъ, епитропията на гимназията и ученицитъ, крайно благодариха за посещението на Негово Высочество Търнов. мѣж. гимназия «св. Кирилъ».

P—овъ.

Тутраканъ 3 Юлий 1884 г.

На дописката изъ г. Тутраканъ, помѣтена въ вѣстникъ «Народно събрание» брой 2, новинарѣмъ за нужно да отговарямъ, ако и да нѣма подписѣтъ на дописката, но мѣня е извѣстенъ кой е той; всѣки челоувѣкъ който показва истенната чрѣвъ печата, той трѣбва да си крие имѣто, това за да си криятъ подписитъ които пишатъ лжи

чрѣвъ печата правятъ го само такива подобни на тукъшниягъ Телеграфъ-пошески Началникъ ставций Н. Т. Бояджиевъ, отъ когото е писана дописката и помѣтена въ в. «Народно събрание» брой 2. по диктовката на вѣкой си Димитръ Василъвъ. Анонимный дописникъ Бояджиевъ казва, че са сѣставила извѣтна комиссия на 18 м. м. юний за да излѣдѣва ставанитъ нередовности по избривитъ за избриване народни прѣдставители за IV нар. събрание на 27 м май; много добръ, това и азъ желаяхъ да са излѣдѣватъ нередовноститъ, въ зашо не казва Бояджиевъ истинната? Той като върлъ консерваторъ не му иде на гайдата да казва правото. Бояджиевъ бѣше избранъ члѣвъ въ авѣтната комиссия на 18 юний по излѣдѣванieto нѣрѣ довести по избривитъ. Тѣй мѣсто да види въ протокола нацѣлно показаванята, на вѣкой си съвѣтъ ги измѣнилъ и ги вписалъ така щото да убѣдистъ на неговата гайда (по консерваторски), тамамъ когато да са предава протокола на Окол. Началникъ, еднѣ отъ члѣвоветъ като видѣлъ че имало измѣвени показания, поискалъ протокола отъ Бояджиева да прочете своитъ показания; Бояджиевъ шополя не искалъ да даде протокола, но най после като видѣ че нѣма да може да противостое, даде протокола, кривитъ вписани измѣненія са извадѣриха и азъ самъ видѣхъ сѣ очитъ си когато поиска извинение (ужъ че билъ згрѣшалъ) и написа единъ цѣлъ рѣдъ отъ ново. По надолу той казва че Поляновъ са общалъ да ми даде длъжность съдебенъ сабдователь, само и само да прокарѣмъ кандидатурата му въ Тутраканъ, много са злѣши, трѣбва да знаешъ че азъ никога не съмъ си промѣнявалъ своитъ видѣ, азъ съмъ се овиз, който сѣмъ са родилъ да живѣя честно. Това го правятъ само като насъ подлѣци г. Бояджиевъ; зѣръ въ Тутраканъ имало единъ консерваторъ иксѣкъ че дойдѣ ти да доплѣвишъ часлото.

Въ заключение ще кажа много по добръ, ще направимъ да си глѣдаемъ Теа. пощенската Ставция, гдѣто ти е работата, а не да си тикаши гагата, гдѣто не ти е работа.

Повторно се явя чрѣвъ вѣстника, сѣ какъно са занимава Бояджиевъ, и какъ страдатъ търговскитъ интереси въ тукъшната Т. П. станция, и какъ той е далъ наставления на свѣитъ подвѣдомственни, да сѣматъ копие отъ всѣка телеграма, която минува прѣвъ тукъшната станция и да му даватъ копцета, и др. много. Жалелно би било на обрне визаване г. Главный директоръ на Т. и Поштитъ, и да узнае какво върши неговия подвѣдомственъ Бояджиевъ.

Н. И. Поповъ.

Г-не Редакторе.

Съ рапортъ № 298 отъ 23 Май т. г. бѣхъ поискалъ отъ министерството на Фаванцитъ отпускъ за два месеца по частни работи. До подиръ единъ месецъ на това ми ходатайство като не получихъ никакъвъ отговоръ, на 14 Юний телеграфирахъ г. министру Сарафову да ми са съобщи, ще ли ми са даде исканий отпускъ, или ако не, да ми са приеме отставката. За голѣмо обаче удивление послѣ нѣколко дни азъ получихъ отъ министерството на Фаванцитъ увѣдомление № отъ 13 того, въ което ми са съобщи че сѣ приказъ отъ 11 того (единъ день послѣ моята телеграма), азъ за отчислимъ отъ длъжността Шумненский Окръженъ лесникъ, като ще са имамъ прѣдъ видъ за друга длъжность, а на мое мѣсто са назначава вѣкой си Никулчѣвъ. Азъ не съмъ въ намѣрение туй чрѣвъ печата да са расправямъ сѣ г. на министра за строгостта по която той е постѣпалъ сѣ мнѣ да мя отеграни отъ служба, понеже ще имамъ лично да си расправя сѣ него въ Търново, гдѣто съмъ въ намѣрение да отида прѣвъ врѣмето до като трае настоящето Народно Събрание, но искамъ да кажа само дѣт думи за замѣнитѣ ми Никулчѣвъ. Като е така на прѣдмета сѣ:

Слѣдъ получаванieto ми горѣреченото министерско предписане, нѣколко дни са минаха и замѣтника ми все още не бѣше достигналъ, азъ мисляхъ че назначеното лице не е българинъ, и то глѣдайки че окончанieto на фамилярното му звание, както и Вѣй виждате не е българско, и са углшавахъ само съ това, че може би правителството е турило намѣрение за лѣсеници да назначава хора специални и за тая цѣль е поикало тая новоназначенъ; обаче работата не излѣзе така.

Новоназначеный за тукъшеаъ лѣсеникъ Ни

количъ престижна и азъ му вече предадохъ дѣлата. Той билъ сръбинъ, забѣгвалъ отъ послѣднето въ Сърбия вѣстание емигрантъ, не знае български, нито турски езикъ най необходимъ въ тѣдѣващитъ страни, не е бивалъ никога на държавна служба никадѣ, нито пѣлъ разбира вѣщо отъ горската частъ. Въ тоя случай поговорката че «у насъ са тѣри работата за хора, а не хора за работа» са напълно оправдава и не ше ни бѣде чудно отъ сѣга на татѣвъ прѣдъ видѣ и на солетений Бреговский Българо-Сръбский вѣпрѣсъ, ако единъ день видимъ че нашето правителство пребере на служба всичкиятъ способни и неспособни Сръбски емигранти, находящи са въ страната ни, сѣ цѣль ушь да имъ даде прехрава, като по сѣщий начинъ отчисли много честни и препатнени чиновници, които не имъ играють по свирвята.

Отъ горѣизложеното моля Ва г. не редакторе, да поместите въ единъ отъ най близкиятъ броеве на вѣстникъ Ва едно антрѣфиле за всеобщо звание, че министерството на Фаванцитъ, вървѣки по едновратнитъ си окръжни предписаня и постановленieto на Народното Събрание, протоколъ XVI отъ 27 Септемарий 1883 година, назначава на служба лица съвѣтъ невѣщи отъ работа и чуждѣ подаяници и то като уволнава единъ заслужившии на отечеството си поборникъ. Гдѣ остава тогава закона за поборницитъ въ който е казано: за назначение на служба, поборницитъ да са предпочитатъ отъ другитъ?

Примете моля и пр.

Гр. Шумевъ 30 Юний 1894 год.

Н. Балкански.

Пишѣтъ ни изъ тутраканъ:

Тукъ учителитъ свѣршихъ испити, двѣ недѣли става отъ както искатъ нари отъ училищ. настоятелство и не имъ са даватъ; за хлѣбъ нари нѣматъ; ходятъ да търсятъ въ заемъ, нѣ никой не имъ дава; нѣкои отъ тѣхъ се и поболѣхъ; жално нѣщо!

Пишѣтъ ни изъ Никополь:

Никополскитъ II класни ученици, които бѣха направили бунтъ свѣршенъ сѣ бои върху единъ тѣхенъ знающъ повече отъ тѣхъ съученикъ, и, които вмѣсто да дадѣтъ задължителний си испитъ, станаха една сутрена рано на 10 м. Юний, и хайде по лозята въоружени и сѣ разни безчинния и диви викания, по пѣтицата си похваляваха повѣдението, безъ да помислятъ обаче че има хора които да цѣнятъ, затова ни най малко не искаха да знаятъ и сѣ честно лице заповѣдаха на 29 того Юний, за да си получатъ потрѣбнитъ и заслужившии свѣдѣтельства; и получиха си каквито имъ са струваха я? Сега отъ ядъ голѣмъ къмъ другитъ си съученици, нѣма вече какво да правятъ; не остава недѣля, да нѣма обявленія лѣпени отъ тѣхъ, написани сѣ поески слова, ужъ да ги не познае нѣкой, въ които нападатъ и съученицитъ си и учителитъ си и разни други маскаралхци.

Заб. р. На ученици неприлича подобно поведѣние. Родителитъ имъ трѣбва да ги смаржѣтъ.

Пишѣтъ ни изъ Търново:

Вчера на 4-ий того, Народното Събрание бѣше доста развѣланувано и то ето зацо:

Въ провѣркитъ за Свѣщенскитъ депутати, въ едно отъ предпшнитъ засѣдания стана една препирня повдигната отъ г. д-ръ Помяновъ, за възрастьта на г-на Д. Петкова за което даде на бюрото единъ камавъ прѣнесъ подтвър-

денъ отъ Софийск. Окр. Съдъ — или прокуроръ дѣто ужъ самъ г. Петковъ, като го испитвалъ исповѣдалъ че е на 24 год. и че като такъвъ, не можалъ и да бѣде представителъ, казваше г. Прмяновъ. Защитници на г. Петковъ са явилъ много лица и найсетивъ болшинството рѣши да дойде самъ г. Петковъ (понеже го пѣмаше) въ идущето заседание и да каже годинитѣ си, което се и прие. Вѣфра на 4 т. дойде г. Петковъ въ Събранието и каза: че г-да Д-ръ Помяновъ и Марко Балабановъ, като нѣгови защитници, когато е билъ въ Черната Джамия, научили го да каже годинитѣ си по-долу, т. е. 24, защото и наказанието му въ тоя случай щѣло да бѣде по-малко. Г. Помяновъ се помъчи да отблъсне това, като каза: че наказанието, билъ на 24—21 и 20 год. Г. Петковъ, все ще го претърпи ако са докаже вината, нѣ кой него слуша.

Болшинството предложи въпроса на вотирание и Петковъ се призна за пълнолѣтенъ.

Въ врѣме на гласуването чуввахъ се гласове: „да се говори, въздържаме се да гласоподаваме!“ щото доста голѣма мѣла стана.

Слѣдъ това, въ провѣрнитѣ за Софийскитѣ депутати, тоже станалъ доста силни препирни, а именно: за г. Каравелова и Славейкова че биле чужди подданници, т. е. като забѣгнали отъ тукъ въ Источна Румелия заели служба и по това биле изгубиле Българското подданство — и като е така, тѣ си изгубватъ правото да бѣдатъ депутати.

Незнамъ, право ли, криво ли се произнесе болшинството, нѣ абсолютно почти призна помѣнитѣ г-да Каравелова и Славейкова не само за Български подданници, но и за народни представители.

Извѣстиятъ ни изъ Търново, че събранието ще са закрие на 9 того.

Научаваме са, че бившитѣ министри, слѣдъ като си дали оставки, напуснали Търново и си отишли по работата; нѣкои отъ тѣхъ минали прѣвъ Русчукъ.

„Срѣдецъ“ захвана най-сѣтитѣ да мука, като казва че недоволнитѣ либерали са биле съединили съ консерваторитѣ, затова побѣдили! Бошъ лафъ! Въ камарата има трима и половина консерватори, нѣ да предположимъ че сж десять души, каква победа може да се добие съ тѣхъ? — Лакентъ около „Срѣдецъ“, като ненамиратъ, съ какво да обвиняватъ честнитѣ хора, препишватъ имъ работи, които не сж нито помислювали.

Конкуренти за правителствени постройки, ни са оплакватъ, че ходили въ Шуменъ и не могли нищо да взематъ, понеже баджанака на Шуменския Управителъ г. Горбановъ се билъ предпочиталъ отъ сички други. Сжщия билъ взѣлъ нѣколко мостове, които оцъ не билъ захваналъ, освѣнъ това мислялъ да употреби суровъ дървенъ мате-

риалъ и др. и др. Онеправданитѣ конкуренти са оплакани на надлежното мѣсто и очакватъ да видятъ резултата.

Консерваторитѣ са подемиватъ на доволнитѣ яланъ-либерали, че имъ са отнела властта, а послѣднитѣ мигатъ и се свишатъ, като ненамиратъ думи, съ които да се оправдаватъ. Компромисничлъка имъ вижда са, неможа да имъ спаси царството. Народа имъ лениа една пѣсеница и ги остави да се въехицатъ отъ болшинството си по банитѣ изъ Софийско. „Срѣдецъ“ съ своето болшинство, бѣше проглушилъ ушитѣ на хората.

Изъ разградъ получихме една дописка, въ която се казва че обученията въ тамканата № 23 дружина вмѣсто 6 часа, продължавали са 11 часа; освѣнъ това дървениа господъ играалъ до поразия. Ние испратихме речената дописка въ Военното Министерство.

Отъ свещеника изъ село Констандеецъ (Руссенска околия) получихме една дописка, въ която се излага, че окръжния Д-ръ г. Василевичъ, не искалъ да лечи болнитѣ безъ особенно възнаграждение, когато той получавалъ отъ хазната годишна заплаата 4800 лева.

Слѣдущата телеграмма е испратена изъ Силистра до най-доволния Тихчевъ:

ТЪРНОВО

Депутату Тихчеву.

Съжеляваме за направеното отъ Васъ предложение въ камарата относително подданството на извѣстнитѣ Вамъ лица. Чрезъ това Вий вмѣсто да се стремите за съединението на Българскій народъ, разединявате го — подобно нѣщо, като отъ Васъ патриотъ никога не очаквахме „умному мало довлестъ“.

Еичевъ, Радевъ, Коджабановъ, Блъсковъ, Коста Златаровъ, Корановъ, Пановъ, Маноловъ, Кършовекий, Тополекий, Георгиевъ.

До г. г. членовѣтъ на благотѣлното дружество „Въспитание“ въ г. Руссе.

ОТВОРЕНО ПИСМО

Навѣрно зная, че нито е имало заседание, нито даже сме биле поканени отъ страна на настоятелството на „Въспитание“ да присѣтствуваме и рѣшимъ растуриението на това дружество.

Днесъ случайно ми попадна въ рѣчѣтъ заявиението на настоятелството на дружеството ни „Въспитание“ състоице отъ Председателя, Дѣловодителя и Кассира, на които имената имъ Ви са извѣстни, адресовано до настоятелството на дружеството Съединение“ въ г. Руссе, съ което молятъ това послѣднѣто, да се распорѣди и избере изъ по мѣжду си тричленна комиссия, която да приеме вѣщитѣ на дружеството ни. Отъ тамъ азъ са отправихъ до г-на Председателя на дружеството ни П. П. Сиракова, когато като попитахъ на какво са е основалъ и каква власть има да растуриа дружеството ни? на въпросътъ ми отвори: „то не е твоя работа. Ний

(настоятелството) сме основателитѣ на това дружество и ний имаме власть да го растуримъ“, като каза още, че непознава никого отъ членовѣтъ.

Заради това азъ отъ моя страна Ви поканвамъ въ недѣля на 8-ий Юлий, да се намѣримъ и отидемъ при г-на Председателя да го попитаме, защо по свое распорѣждане е растурилъ дружеството ни, когато ний сме го (дружеството) поддържали близо една година и Вие извѣстно какви мѣнотии сме преминали за поддържанието му. За туй азъ пакъ повтарямъ и Ви моля да са съберемъ и поискаме отъ господина Председателя мобилитѣ на дружеството ни и подкрепимъ за напредъ съществуванieto му.

Увѣренъ съмъ, че не ще са откаже кой отъ това мое предложение.

Оставамъ Вапгъ.

Руссе 5 Юлий 1884 год.

Единъ членъ.

ТЕЛЕГРАММА

Търново 6 юлий 1884 год.

Въ отговора на тровното слово, се искава отъ старна на събранието признателность и благодарность къмъ Негово Высочество за въдворението конституционенъ режимъ и премахване антиконституционния редъ и закони.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Циямъ честь да обяви на почитаема публика че отварямъ книгопродавница въ г. Севлиево на главната улица въ магазината на Г. Минча Пешевъ, въ която ще са намѣрватъ всички учебници по народнитѣ училища и разни книги за прочетъ и то съ най умѣренни цѣни.

За това умолявамъ всички общини и лица, които са вуждаятъ отъ подобни книги да се отнесатъ направо до мене.

Севлиево 4 Юлий 1884 год.

Съ почитание: Кото В. Коповъ.

ИЗВѢСТИЕ.

Книгата „Винодѣлие“ непра-тихъ чрезъ пощата, на всичкитѣ г. г. Настоятели, за да я раздадатъ на почитаемитѣ спомоществователи. Ако би нѣкой отъ г. г. настоятелитѣ да не получи, моля го да ми извѣсти, а същевременно да потърси книгитѣ и отъ пощата.

Ония отъ г. г. Настоятелитѣ, които не са испратили предплатата, моля ги да я испратятъ незабавно.

Руссе 6 Юлий 1884 г.

Съ почитание: Т. Илиевъ.

ИЗВѢСТИЕ.

Извѣстиямъ за знание, че имамъ за продавъ старо хубаво Варненско Черно вино, също и руссенско бѣло старо вино.

Черното вино продавамъ за на вѣнъ по 1 левъ оката, а бѣлото по 80 ст. оката

Руссе 6 Юлий 1884 год.

Коста Гарашъ.

(Градина Швайцъръ)

ОБЯВЛЕНИЕ.

На 28 Юлий въ 8 часа сутрѣнъта въ залата на Руссенския Градски Съвѣтъ, ще се произведатъ търгове съ явна конкуренция, за доставяне доуказанитѣ предмети, за храна, на Шуменската № 19 и Руссенската № 23 пѣши дружини, въ течение на една година, като ще се начене доставянието на мѣсото отъ 1 ий Октомврий, а на другитѣ предмети отъ 1 ий Септемврий 1884 год. Свѣдения за поемнитѣ условия могатъ се добива въ канцелярнитѣ и на двѣтъ дружини всѣки денъ сутрѣнъта отъ 8 до 12 часа и послѣ обѣдъ отъ 2 до 6.

Наименование на предметитѣ:

Мѣсо говѣждо.	Лимонна кислота
Хлѣбъ	Пиверъ червенъ
Сѣно	„ Червенъ
Ячменикъ	Оцетъ
Брашно	Масло Кравешко
Орясъ	„ Свинско
Бобъ	„ Орѣхово
Лукъ	Газъ за гореве
Соль	
Булгуръ кукурузевъ	

Мѣсото, хлѣба, сѣното и ячменява могатъ да се конкуриратъ всѣко отъ тѣхъ отдѣлно отъ другитѣ предмети, а оставялатъ непременно скупомъ.

Жѣлающитѣ могатъ да конкуриратъ доставянието и на двѣтъ дружини или само на еднага.

Лагеръ при г. Руссе 24 юний 1884 год.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 152

Свищовската № 15 пѣша дружина съ настоящето си обявява на г-да предприемачитѣ че на 1 Августъ на настоящата година въ канцелярията на означената дружина въ града, въ 5 часа слѣдъ пладне ще са даде съ публиченъ търгъ при тайна конкуренция доставката отъ 1 Септемврий 1884 г. до 1 Септемврий 1885 год. на слѣдущитѣ предмети за дружината.

Мѣсо говѣждо.

Хлѣбъ и други дребни предмети (отъ 1 Октомврий 84 год.)

Имения залогъ е слѣдущия: за мѣсото 1700 лев. за хлѣба 3000 лева и за дребнии продукти 1750 лева.

Жѣлающитѣ да знаятъ по подробно условията на доставката, могатъ да ги видятъ въ канцелярията на дружината ежедневно отъ 10 до 12 ч. сутрѣнъ.

Свищовъ 30 юний 1884 год.

Командиръ Сивтоской № 15 пѣшей друж. Подполковникъ Розановъ.

П. Д. Дружинваго Адъютанта Поручикъ Георгиевъ.

ИЗВѢСТИЕ.

Чрѣвъ настоящето си извѣстияме почитаемитѣ си моцѣрип и приятели, че отъ днесъ принасяме съществуващата ни въ Русчукъ търговска къща въ Варна гдѣто ще бѣде за напредъ подъ същата фирма, снабдена съ повѣче разни стоки и съ поумѣренни цѣни.

Надѣваме са че пакъ ще ни почтете съ порѣчкитѣ си.

Руссе 1 Юлий 1884 г.

Съ почитание
Братия Логю.

ОБЯВЛЕНИЕ

Тулчанскій училищний Комитетъ, търси, за идущата 1884—5 уч бна год, трима учители и двѣ учителки, за три класнитѣ градски — мъжско и дѣвическо — училища; изиска се щото, единъ отъ учителитѣ и една отъ учителкитѣ, да познаватъ, помѣжду другитѣ предмети, френски и ромжаски языкъ.

Когато Г-жи Г-да, учителки и учители желаятъ да заематъ тѣзи длѣжности, умоляватъ ся да се отнесатъ писмено направо до училищний Комитетъ за споразумение; като явятъ съдѣржението и какви свѣдѣтельства притежаватъ.

Училищний Комитетъ:

Тулча 1 ий Юлий 1884 год.

ИЗВѢСТИЕ.

Подписанний обявявамъ на почитаемта публика, че отворихъ въ гр. Руссе желѣзна работница, при рибарницитѣ подъ № 1527 и приемамъ на изработване желѣза за балкони, врати, желѣзни крѣвети и сички потребни желѣзарии за едно здание. — Освѣнъ тѣва, имамъ за продавъ и метко желѣзо съ умѣрени цѣни

Руссе 26 юний 1884 год.

Исаакъ Каспаръ.

Скоро-печатница на в. „Славянинъ“